

nalytische Beiträge zur Mythen — und Sagenforschung.“ 1909). Съ помощта на биогенетичния законъ за развитието автора на тази статия опита сжщо тъй да анализира чрезъ психоаналитичния методъ и неговитѣ категории произхода и психологичнитѣ основи на религията и етиката (ср. подробно: „Наука и Религия въ психологично осветление“. Библ. „Наука и Възпитание“ № 5). Обаче, най-големия си триумфъ и пълно доказателство за правотата на метода си психоаналитичната мисълъ получи тогава, когато психоанализата направи най-великото си откритие, а именно: анализирайки щателно бълнувани, луди идеи на душевно-болни хора е било намерено, че технитѣ идейни продукции повтарятъ досущъ, по форма и съдържание, идейнитѣ продукции на примитивно-първобитното човечество — повѣрия, обичаи, митове, религия, изкуство, етика. Така напр., въ религиозната психопатия възкресяватъ предъ нашитѣ очи много отъ основнитѣ религиозни представи, предания и повѣрия, които ние намираме не само въ примитивнитѣ религии, но и въ евангелието — като идеи за месианство, за спасението на човечеството отъ греховетѣ, за мъки и страдания на Спасителя на човешкия родъ, за Сина Божия, за чудесата му и за възкресението, за възнесение; лудитѣ виждатъ отвореното небе, Бога, седящъ на престола въ цѣлата му слава, обкръженъ отъ ангелитѣ, тѣ чуватъ небеснитѣ гласове и божествена музика, биватъ избирани отъ Бога за пророци, явява имъ се Христосъ и пр.¹⁾ Въ невротични пжкъ душевни заболявания у хората възкресяватъ пакъ предъ нашитѣ очи първобитнитѣ суевѣрни представи, повѣрия, обичаи, „табу“ на дивацитѣ и т. н. Въ многото представи и идеи на параноялнитѣ и шизофреничнитѣ луди възкресяватъ предъ насъ примитивно-първобитнитѣ митове на античния човекъ, в многото отъ художественитѣ продукции и пѣсни на лудитѣ — първобитното изкуство и т. н. Подробната анализа пжкъ на самия душевенъ животъ на душевно-болнитѣ хора показва очевидно, че всичкитѣ имъ бълнувани идеи и представи отъ подобенъ характеръ сж обусловени отъ подсъзнателни, повече инфантилни комплекси и стремежи, душевни травми, силни преживявания съ конфликтенъ характеръ у човека и т. н. Явно става, значи, отъ този откритъ паралелизъмъ, *първо*: че наистина и великитѣ социално-психологични настроения и вѣрвания сж имали нѣкога въ основата

1). Ср. напр. драматичната феерия отъ Г. Хауптманъ „Възнесението на Ханнеле“ (Hanneles Himmelfahrt)